

IX. Christus non est novus legislator, quomocunq; leges considerentur.

X. Nec mitigavit legem veterem in se, sed imperfectam tantum obedientiam ob meritum suum credentibus non imputat.

XI. Quamquam minus periculosa & conformior sit Scripturæ propositio: Christus in triduo mortis verus homo permansit, tamen inter Theologos negantes & affirmantes *de re ipsâ consensus utrinq; est, salvo utrobq; & realissimæ mortis & hypostatica unionis mysterio.* Varenius.

XII. Absurdè & contradictoriè faciunt, qui omnipræsentia carnis Christi Eutychianismum imputant, dum multipræsentiam ejus in Eucharistiâ concedunt, cum humanæ naturæ, in se spectatæ, & omnipræsentia & multipræsentia æqvè sint adversæ.

Disp. XXVI.

De

Vocatione ad Salutem.

I.

Vocationis, quæ fit per verbum, præambula est vocatio per semina notitiæ innatæ & radios luminis rationis tenues, Act. XVII. 27. Dannhaverus.

II. Per instinctus illos naturæ interiores DEUS, post præstitum meritum Christi & vi ejusdem directè intendit viam homini parare ad conversionem seu veriorem DEI cultum, quamquam illi in se considerati nonnisi accidentaliter, id est, pædagogicè ad eandem concurrant. Hülsemannus.

III. Vana est Herberti de Cherbury persuasio, ex foliis luminis naturalis usu hominem salvari posse.

IV. Cum sine satisfactione pro pœnâ peccati nemo salvetur, Act. IV. 12. & satisfactio illa nullo naturæ argumento innotescere possit. Matth. XVI. 17.

V. Quoscunq; DEUS vocat, efficaciter vocat, dummodo ordini à DEO constituto vocati non reluctentur.

VI. Vo-